

Αριθμός απόφασης 297/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Ευγενία Τσέττα, Εφέτη, η οποία ορίσθηκε από την Διευθύνουσα το Εφετείο Πρόεδρο Εφετών και από την Γραμματέα Γεωργία Ψάλτου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο, την 11^η Οκτωβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

Α' ΕΦΕΣΗ

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ – ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: 1

του
και της 1 παιδιάτρου, κατοίκου Αλεξανδρούπολης, οδός
με ΑΦΜ – Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, ο οποίος
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ευάγγελου Λαμπάκη του δικηγορικού
συνλόγου Αλεξανδρούπολης (Α.Μ. 82) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΑΗΤΩΝ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Ανώνυμης εταιρείας με

την επωνυμία “ ” νομίμως εκπροσωπούμενη, εδρεύουσας στην
Καβάλα, οδός και με ΑΦΜ που συγχωνεύθηκε με
απορρόφηση από την

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ και πλέον με την επωνυμία “ ”

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ”, νομίμως εκπροσωπούμενης, με ΑΦΜ και έδρα
στον , οδός 3, η οποία παραστάθηκε με δήλωση κατ’
άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ των πληρεξουσίων δικηγόρων Γεωργίου Παλάξη του
δικηγορικού συνλόγου Θεσσαλονίκης (Α.Μ. 4471) και Θεοχάρη Δαλακούρα του
δικηγορικού συνλόγου Ροδόπης (Α.Μ. 115), που προκατέθεσαν από κοινού έγγραφες
προτάσεις, 2) , το γένος

, κάτοικος Αλεξανδρούπολης, οδός ,
αρ. ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου του αποβιώσαντος την 5-9-2020 γιου της
και ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 15-5-
2022 στην Αλεξανδρούπολη συζύγου της / του

κατοίκου εν ζωή Αλεξανδρούπολης, οδός I , υπό την ιδιότητα
που είχε ο σύζυγός της ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 5-9-2020
γιου του | στις υποχρεώσεις του τελευταίου, η οποία
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Γεωργίου Γιαννούλη του δικηγορικού

συλλόγου Αλεξανδρούπολης που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις, 3) 1
1 του / του κατοίκου Αλεξανδρούπολης
με ΑΦΜ ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος
του αποβιώσαντος την 15-5-2022 στην Αλεξανδρούπολη
του / της, κατοίκου εν ζωή Αλεξανδρούπολης, οδός Ι
υπό την ιδιότητα που είχε ο αποβιώσας ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του
αποβιώσαντος την 5-9-2020 γιου του / και δη στις υποχρεώσεις
του τελευταίου και λόγω μη αποποίησης υπό του / του
της κληρονομιάς του / του
όπως προκύπτει από το με αριθμό /21-12-2022
πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης περί μη αποποίησης, ο οποίος
δεν παραστάθηκε. 4) / του / και της
κάτοικος Αλεξανδρούπολης, οδός /, αρ. / με ΑΦΜ / ως εξ
αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 15-5-2022 στην Αλεξανδρούπολη
του Γεωργίου και της Χρυσής, κατοίκου εν ζωή
Αλεξανδρούπολης, οδός Ι / υπό την ιδιότητα που είχε ο αποβιώσας ως εξ
αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 5-9-2020 γιου του /
και δη στις υποχρεώσεις του τελευταίου και λόγω μη αποποίησης υπό
του / του / και της Ευγενίας της κληρονομιάς του
/ του / και της /, όπως προκύπτει από το με
αριθμό /21-12-2022 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης περί μη
αποποίησης, ο οποίος δεν παραστάθηκε. 5) / του Ι / και
της /, κατοίκου Αλεξανδρούπολης, οδός / με ΑΦΜ /
/ ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 15-5-2022 στην
Αλεξανδρούπολη / του / και της /, κατοίκου
εν ζωή Αλεξανδρούπολης, οδός / υπό την ιδιότητα που είχε ο αποβιώσας
ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος του αποβιώσαντος την 5-9-2020 γιου του /
/ και δη στις υποχρεώσεις του τελευταίου και λόγω μη αποποίησης υπό
του / του / και της / της κληρονομιάς του
/ του / και της / όπως προκύπτει από το με
αριθμό /21-12-2022 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου Αλεξανδρούπολης περί μη
αποποίησης, η οποία δεν παραστάθηκε.

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ:

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ – ΕΝΑΓΟΝΤΑ: Μ

Γ' ΕΦΕΣΗ

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ” και τον διακριτικό τίτλο “

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ” και τον διακριτικό τίτλο “Α.Ε.ΕΔ.”
(απορροφούμενη), η οποία εδρεύει στην Καβάλα, οδός : ΑΦΜ

[3]

Ροδόπης (Α.Μ. 115), που προκατέθεσαν από κοινού έγγραφες προτάσεις

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΑΗΤΟΥ – ΕΝΑΓΟΝΤΑ:

του

... ινής, παιδίατρου, κατοίκου Αλεξανδρούπολης, οδός 1
... με ΑΦΜ ... – Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, ο οποίος
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ευάγγελου Λαμπάκη του δικηγορικού
συλλόγου Αλεξανδρούπολης (Α.Μ. 82) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης ασκήθηκε η με
αριθμό κατάθεσης ... αγωγή με αντικείμενο αδικοπραξία. Επ' αυτής
εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων η με αριθμό ... 2 οριστική απόφαση
του ιδίου ως άνω Δικαστηρίου, η οποία δέχτηκε εν μέρει την ως άνω αγωγή. Κατά
της απόφασης αυτής παραπονούνται: Α) Ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την έφεσή
του (αριθμ. έκθ. κατάθεσης ... και αριθμ. έκθ. προσδιορισμού 4
... , Β) Η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα με την έφεσή της (αριθμ. έκθ. κατάθεσης
3 και αριθμ. έκθ. προσδιορισμού ...) και Γ) Η εναγόμενη και
ήδη εκκαλούσα με την έφεσή της (αριθμ. έκθ. κατάθεσης 1 ... και αριθμ.
έκθ. προσδιορισμού ...

Κατά την συζήτηση των ως άνω υποθέσεων στο ακροατήριο και κατά την
εκφώνησή τους από την οικεία σειρά του πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν ως
ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 246 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και επί αντίθετων
εφέσεων (άρθρο 524 παρ. 1 ΚΠολΔ – ΕφΘεσ 168/2017, ΕφΠειρ 38/1995, ΕλλΔνη
1995. 1313) οι κρινόμενες αντίθετες εφέσεις με αριθμό κατάθεσης ενώπιον του
πρωτοβάθμιου δικαστηρίου:

κατά της με αριθμό ... απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αλεξανδρούπολης (τακτική διαδικασία) πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της
πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας και καθώς έτσι επιταχύνεται και διευκολύνεται η
διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων.

ΙΙ. Όσον αφορά στους τρίτο, τέταρτο και πέμπτη των εφεσίβλητων της υπό
στοιχείο Α' έφεσης (... υ), όπως προκύπτει από τα
οικεία πρακτικά ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος δήλωσε προφορικά

ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου παραίτηση από το δικόγραφο της έφεσης ως προς τους ανωτέρω, κατ' άρθρο 294, 297 ΚΠολΔ, με αποτέλεσμα να θεωρείται κατ' άρθρο 295 ΚΠολΔ ότι η έφεση δεν ασκήθηκε σε βάρος τους.

III. Οι υπό κρίση εφέσεις κατά της με αριθμό οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης, με την οποία κρίθηκε η με αριθμό κατάθεσης 1 αγωγή με αντικείμενο αδικοπραξία, που συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα, εφόσον η εκκαλούμενη δεν προκύπτει ότι επιδόθηκε και τα δικόγραφα των ένδικων εφέσεων κατατέθηκαν στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου την 24-1-2023, την 20-1-2023 και την 13-2-2023, αντίστοιχα (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 496, 498, 499, 511, 513 παρ. 1 περ.β' ΚΠολΔ), ήτοι εντός της προθεσμίας των δύο (2) ετών που ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 518 παρ. 2 ΚΠολΔ. Επομένως, οι υπό κρίση εφέσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ) καθώς για το παραδεκτό αυτών καταβλήθηκε το παράβολο του άρθρου 495 παρ. 3 Α, δεύτερο εδάφιο του ΚΠολΔ.

IV. I. Το άρθρο 914 ΑΚ προβλέπει ότι: «Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει», ενώ το άρθρο 932 εδ. α' ΑΚ ορίζει ότι: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης». Για να γεννηθεί, λοιπόν, αξίωση προς αποζημίωση από αδικοπραξία, σύμφωνα με τα άρθρα 297, 298, 299, 330, 914 και 932 ΑΚ, πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις: α) ανθρώπινη συμπεριφορά, η οποία μπορεί να συνίσταται σε θετική ενέργεια (πράξη) ή παράλειψη ορισμένης ενέργειας, β) η πράξη ή η παράλειψη να είναι παράνομη, δηλαδή να αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, χωρίς να ενδιαφέρει σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή (ΑΠ 389/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ ΑΠ 308/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), γ) υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία εκδηλώνεται είτε με τη μορφή του δόλου είτε με τη μορφή της αμέλειας, η οποία υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, αυτή δηλαδή που πρέπει να καταβάλλεται κατά τη συναλλακτική καλή πίστη από τον δράστη στον κύκλο της αρμοδιότητάς του είτε υπάρχει προς τούτο σαφές νομικό

καθήκον είτε όχι, αρκεί να συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο αντίθετο από εκείνο που επιβάλλεται από τις καταστάσεις, δ) επέλευση περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης και ε) ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της πράξης ή της παράλειψης και της επελθούσας ζημίας περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, η οποία υπάρχει όταν η πράξη ή η παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά την συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης το επιζήμιο αποτέλεσμα, το οποίο και πράγματι επέφερε. Ειδικότερα, η παράλειψη μπορεί να θεμελιώσει υποχρέωση προς αποζημίωση μόνο αν είναι παράνομη, δηλαδή μόνο όταν ο παραλείψας είχε έννομη υποχρέωση (συμβατική ή νόμιμη) να προβεί σε ορισμένη ενέργεια. Για την κατάφαση της παρανομίας, όμως, δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξης. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ της θεμελιώδους δικαιοκτικής αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας, υποχρέωσης λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων, όπως, ιδίως, επιβάλλεται, σύμφωνα με την καλή πίστη και την κρατούσα κοινωνική αντίληψη, όταν ο υπαίτιος δημιουργήσει ορισμένη επικίνδυνη κατάσταση, οπότε έχει υποχρέωση να λάβει κάθε ενδεικνυόμενο από τις περιστάσεις μέτρο, για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε τρίτους από την κατάσταση αυτή (βλ. σχετικά για όλα τα ανωτέρω ΑΠ 102/2020, ΑΠ 78/2020, ΑΠ 12/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ Απ. Γεωργιάδη, Ενοχικό Δίκαιο -Γενικό μέρος, έκδ. 1999, § 60, σελ. 593 επ.). Ειδικά για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης απαιτείται και υπαιτιότητα (δόλος ή αμέλεια εκείνου από τον οποίο προέρχεται η προσβολή καθώς και επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή (ΑΠ 726/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικώς κολάσιμη πράξη, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της απάτης, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 386 ΠΚ. Ειδικότερα, από τον συνδυασμό των άρθρων 914, 147 - 149 ΑΚ και 386 ΠΚ προκύπτει ότι γενεσιουργό λόγο της υποχρέωσης προς αποζημίωση αποτελεί και η απατηλή συμπεριφορά σε βάρος του ζημιωθέντος, η

οποία υπάρχει όταν κάποιος από δόλο προκαλεί, ενισχύει ή διατηρεί με κάθε μέσο ή τέχνασμα σε άλλον την εσφαλμένη αντίληψη πραγματικών γεγονότων, ένεκα της οποίας αυτός προβαίνει σε δήλωση βούλησης ή επιχείρηση πράξης από την οποία υφίσταται ζημία, εφόσον το χρησιμοποιηθέν απατηλό μέσο υπήρξε αποφασιστικό για τη γενόμενη δήλωση βούλησης ή την επιχειρηθείσα πράξη, ενώ δεν αποκλείεται η τυχόν χρησιμοποιηθείσα για την απάτη ψευδής παράσταση να αναφέρεται και σε μελλοντικό γεγονός, με την έννοια της ενδιάθετης διάθεσης του υπαιτίου να μην εκτελέσει μελλοντική του υποχρέωση ή να συνδέεται με απόκρυψη κρίσιμων γεγονότων αναγομένων στο παρόν, την ύπαρξη των οποίων αγνοούσε ο ζημιωθείς και γνώριζε αυτός που τον εξαπάτησε (ΑΠ 1046/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ ΑΠ 316/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ' ΑΠ 41/2010 ΕλλΔνη 2011, 376). Αναλυτικότερα, κατά την έννοια του άρθρου 147 ΑΚ, απάτη αποτελεί κάθε συμπεριφορά από πρόθεση που τείνει να παράγει, ενισχύσει ή διατηρήσει πεπλανημένη αντίληψη ή εντύπωση, με σκοπό να οδηγηθεί κάποιος σε δήλωση βούλησης. Ειδικότερα, η απατηλή συμπεριφορά μπορεί να συνίσταται: α) είτε σε παράσταση ανύπαρκτων γεγονότων ως υπαρκτών κατά παράβαση του καθήκοντος αλήθειας, β) είτε στην απόκρυψη ή αποσιώπηση ή ατελή ανακοίνωση υπαρκτών γεγονότων, των οποίων η αποκάλυψη σ' αυτόν που τα αγνοούσε επιβαλλόταν από το καθήκον διαφώτισής του με βάση την καλή πίστη ή την υπάρχουσα ιδιαίτερη σχέση μεταξύ του δηλούντος ή επιχειρούντος την πράξη και εκείνου προς τον οποίο απευθύνεται η δήλωση ή του ωφελουμένου από την πράξη (βλ. σχετικά ΑΠ 1046/2019 ό.π., ΑΠ 316/2018 ό.π., ΑΠ 511/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1123/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 541/2012 ΕΕμπΔ 2012, 896). Σε κάθε περίπτωση δεν ενδιαφέρει το είδος της πλάνης που δημιουργήθηκε από την απάτη, δηλαδή αν αυτή είναι ή δεν είναι συγγνωστή, ουσιώδης ή επουσιώδης καθώς και αν αναφέρεται αποκλειστικά στα παραγωγικά αίτια της βούλησης, αρκεί η πλάνη να υφίσταται κατά τον χρόνο που δηλώνεται η βούληση (ΑΠ 1269/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ' ΑΠ 373/2008 ΧρΙΔ 2008, 781). Εξάλλου, από το άρθρο 298 εδ. β' ΑΚ προκύπτει ότι η απαραίτητη για τη θεμελίωση της αξίωσης αποζημίωσης αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της προκληθείσας ζημίας υπάρχει όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 § 4 ΚΠολΔ), η φερόμενη ως ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης (άρθρο 298 ΑΚ) ήταν επαρκής, ήτοι ικανή (πρόσφορη), να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα και επέφερε αυτό στη

συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 1046/2019 ό.π.). Για τη θεμελίωση του αιτιώδους συνδέσμου στην περίπτωση αδικοπρακτικής απάτης, δηλαδή, είναι αδιάφορο, αν οι παραπλανητικές ενέργειες ήταν η μοναδική αιτία πλάνης και δεν αποκλείει τον αιτιώδη σύνδεσμο η ελαφρότητα, η αμέλεια και το ευεπίφορο του παθόντος στη δημιουργία πλάνης, η οποία δε θα μπορούσε να δημιουργηθεί σε ένα προσεκτικότερο ή συνετότερο άτομο (ΑΠ 1937/2007 ΝοΒ 2008, 593, ΑΠ 1399/2007 ΕφΑΔ 2008, 283). Δεν είναι, πάντως, αναγκαίο η ζημία που προκλήθηκε από την απάτη να συνδέεται με αντίστοιχη ωφέλεια γι' αυτόν που την προκάλεσε, αφού αυτή μπορεί να αφορά και τρίτο, αρκεί και στην περίπτωση αυτή να υπήρξε δόλος του δράστη. Η έννοια του δόλου, εξάλλου, προκύπτει κατά βάση από το άρθρο 27 του ΠΚ και συντρέχει, όχι μόνον όταν ο δράστης επιδιώκει την πρόκληση ζημίας, αλλά και όταν αποδέχεται τη ζημία είτε ως αναγκαία είτε ως ενδεχόμενη συνέπεια της παράνομης συμπεριφοράς του (ΑΠ 709/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1596/2014 ΧρΙΔ 2015, 185, ΑΠ 1861/2013 ΕΠολΔ 2013, 794 ΑΠ 683/2013 ΧρΙΔ 2013, 683, ΑΠ 890/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, υπόχρεος για την πληρωμή της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης είναι ο υπεύθυνος κατά τον νόμο. Συγκεκριμένα, στην υποκειμενική ευθύνη (άρθρα 914 επ. 922 επ. ΑΚ) υπόχρεος είναι ο αδικοπραγήςας ή αυτός που είναι ο προστήσας, ενώ, εάν υπάρχουν περισσότεροι υπόχρεοι, δημιουργείται μεταξύ τους ενοχή εις ολόκληρον (άρθρα 926 - 927 ΑΚ). Ωστόσο, σε περίπτωση θανάτου του υποχρέου, η υποχρέωση για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, όπως συμβαίνει και με την υποχρέωση για αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, μεταβιβάζεται στους κληρονόμους (άρθρο 1710 ΑΚ) και μερίζεται μεταξύ τους κατά τον λόγο της κληρονομικής τους μερίδας, δηλαδή μεταξύ των κληρονόμων του θανόντος δεν υπάρχει εις ολόκληρον ενοχή (βλ. σχετικά Αθ. Κρητικό, Αποζημίωση από αυτοκινητικά ατυχήματα, τόμος Ι, έκδ. 2019, § 20, αρ. 80 και 81, σελ. 617 - 618). Άλλωστε, από τον συνδυασμό των άρθρων 111 § 2, 118 § 4, 216 ΚΠολΔ και 914, 297, 298 και 932 ΑΚ προκύπτει ότι στην αγωγή για αποζημίωση καθώς και για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από αδικοπραξία για την πληρότητα του δικογράφου πρέπει: α) να αναφέρονται τα περιστατικά εκείνα που συνιστούν την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου, β) να προσδιορίζεται η ζημία περιουσιακή ή μη (ηθική βλάβη) και γ) να αναφέρεται η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της πράξης ή παράλειψης του εναγομένου και της περιουσιακής ζημίας ή της ηθικής βλάβης, η οποία κρίνεται κατά τα άρθρα 297 και

298 ΑΚ και υφίσταται όταν η υπαίτια συμπεριφορά ήταν ικανή με βάση αντικειμενικά κριτήρια κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα, το οποίο πράγματι επέφερε στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 803/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 387/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 861/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωδ 96/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Περαιτέρω, το άρθρο 71 ΑΚ προβλέπει ότι: «Το νομικό πρόσωπο ευθύνεται για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των οργάνων που το αντιπροσωπεύουν, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που είχαν ανατεθεί και δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης. Το υπαίτιο πρόσωπο ευθύνεται επιπλέον εις ολόκληρον». Η ρύθμιση αυτή δεν ιδρύει την ευθύνη, η οποία απορρέει από άλλες ειδικότερες διατάξεις, αλλά διαγράφει το πλαίσιο λειτουργίας της ευθύνης αυτής. Η ευθύνη δημιουργείται προεχόντως για το νομικό πρόσωπο, αλλά προκύπτει από τη συμπεριφορά των οργάνων του, διά των οποίων αυτό ενεργεί. Συγκεκριμένα, η ως άνω ρύθμιση υιοθετεί τη λεγόμενη «οργανική θεωρία» ή «θεωρία του βουλευτικού οργάνου», κατά την οποία το νομικό πρόσωπο έχει δική του βούληση, την οποία εκφράζουν τα πρόσωπα που το διοικούν. Ως «όργανα» του νομικού προσώπου, κατά τον σκοπό της προκειμένης διάταξης, νοούνται όχι μόνο τα διοικούντα κατά τα άρθρα 65 - 70 ΑΚ πρόσωπα (καταστατικά όργανα), αλλά και εκείνα των οποίων οι εξουσίες συναλλαγής με τρίτους προσδιορίζονται στο καταστατικό, τη συστατική πράξη ή τον κανονισμό λειτουργίας του νομικού προσώπου, έστω και εάν τα πρόσωπα αυτά δεν μετέχουν στη διοίκηση του τελευταίου (ΑΠ 1885/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 608/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Δέλλιος σε Απ. Γεωργιάδη, ΣΕΑΚ, τόμος Ι, έκδ. 2010, υπό το άρθρο 71, αρ. 9, σελ. 180). Υπό το πρίσμα αυτό η ευθύνη του νομικού προσώπου για πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του διαμορφώνεται ως ευθύνη για ίδιες πράξεις ή παραλείψεις και όχι ως ευθύνη τρίτων προσώπων. Ταυτόχρονα, όμως, διαμορφώνεται ως ευθύνη γνήσια αντικειμενική, υπό την έννοια ότι υφίσταται ακόμη και εάν το νομικό πρόσωπο δεν βαρύνεται με πταίσμα περί την επιλογή των οργάνων του. Συνακόλουθα, προϋποθέσεις της κατά τα ανωτέρω αυτοτελούς αδικοπρακτικής ευθύνης του νομικού προσώπου είναι: α) να υφίσταται πράξη ή παράλειψη, η οποία να μην είναι δικαιοπραξία και να παράγει υποχρέωση αποζημίωσης με βάση άλλες ρυθμίσεις, όπως είναι εκείνες των άρθρων 914 και 919 ΑΚ, β) να πρόκειται για πράξη ή παράλειψη των οργάνων που αντιπροσωπεύουν το νομικό πρόσωπο ως όργανα, όπως προσδιορίστηκαν αυτά ανωτέρω και γ) η πράξη ή η παράλειψη να έγινε κατά

την εκτέλεση των καθηκόντων που είχαν ανατεθεί στο όργανο, δηλαδή πρέπει να βρίσκεται σε εσωτερική συνάφεια με την εκτέλεση των καθηκόντων του οργάνου, ενώ είναι αδιάφορο για την ευθύνη του νομικού προσώπου αν το όργανο ενήργησε καθ' υπέρβαση των καθηκόντων αυτών κατά κατάχρηση της εξουσίας του. Δεδομένου, μάλιστα, ότι η υπαιτιότητα, η οποία ορίζεται ως "η επιλήψιμη ψυχική κατάσταση ενός προσώπου απέναντι στην παράνομη εξωτερική συμπεριφορά του" προσήκει μόνο σε φυσικά πρόσωπα, το νομικό πρόσωπο δεν αδικοπρακτεί, αλλά ευθύνεται για την αδικοπραξία είτε των οργάνων του κατ' άρθρο 71 ΑΚ (ΑΠ 263/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) είτε των προστεθέντων απ' αυτό κατ' άρθρο 922 ΑΚ (βλ. σχετικώς για όλα τα ανωτέρω ΑΠ 1885/2014 ό.π.). Περαιτέρω, εάν η πράξη ή η παράλειψη του οργάνου είναι υπαίτια και παράγει υποχρέωση προς αποζημίωση για τον πράξαντα ή παραλείψαντα, ευθύνεται και αυτός εις ολόκληρον με το νομικό πρόσωπο, ο δε τρίτος ζημιωθείς δύναται να εναγάγει παραλλήλως προς το νομικό πρόσωπο και το υπαίτιο όργανο, υφιστάμενης μεταξύ αυτών παθητικής εις ολόκληρον ενοχής (άρθρα 481 επ. και 926 ΑΚ) και σχέσης απλής ομοδικίας, διότι η κοινή εναγωγή αυτών δεν αποτελεί υποχρέωση, αλλά δικαίωμα του ζημιωθέντος (βλ. σχετικώς ΑΠ 1761/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΑΠ 1885/2014 ό.π., ΑΠ 1565/2013 ΕΕμπΔ 2014, 132, ΑΠ 252/2013 ΕΕμπΔ 2013 937, ΕφΑθ 608/2022 ό.π.).

III. Το άρθρο 281 ΑΚ, το οποίο έχει έντονο χαρακτήρα δημόσιας τάξης και σκοπεύει στην αντιμετώπιση της κακοπιστίας και της ανηθικότητας κατά την άσκηση κάθε δικαιώματος, προβλέπει ότι: «Η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος». Κατά την έννοια του ως άνω άρθρου το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, χωρίς κατά νόμο να εμποδίσουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του σύμφωνα με τις αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου περί δικαίου και ηθικής. Ειδικότερα, θα πρέπει η άσκηση του δικαιώματος να οδηγεί σε ανατροπή κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, προκειμένου να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να: α) έχει δημιουργηθεί ευλόγως στον υπόχρεο, από τη

συμπεριφορά του δικαιούχου σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του, β) οι πράξεις του δικαιούχου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση να επάγονται ιδιαιτέρως επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις και γ) να συντρέχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ανωτέρω συμπεριφοράς του δικαιούχου και των επιπτώσεων που επέρχονται εις βάρος του υποχρέου. Επομένως, μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου, ακόμη και όταν δημιούργησε την εύλογη πεποίθηση στον υπόχρεο ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν πρόκειται αυτό να ασκηθεί, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση αυτού (βλ. σχετικά για τα ανωτέρω ΟΛΑΠ 62/1990 ΕλλΔνη 1991, 501, ΟΛΑΠ 88/1980 ΝοΒ 1980, 1437, ΑΠ 383/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 151/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 971/2004 ΕλλΔνη 2005, 422, ΑΠ 66/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 291/2003 ΕλλΔνη 2004, 427, ΑΠ 1129/2002 ΕλλΔνη 2004, 424, ΑΠ 321/2002 ΕλλΔνη 2003, 143, ΑΠ 205/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 196/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 5792/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αλλά απαιτείται να συντρέχουν επιπρόσθετα ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του οφειλέτη, εξαιτίας των οποίων και της αδρανείας του δικαιούχου η επακολουθούσα άσκηση του δικαιώματος, η οποία τείνει σε ανατροπή της κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό τις παραπάνω ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε επί μακρό χρόνο, να εξέρχεται των ορίων που τίθενται με το άρθρο 281 ΑΚ. Στην περίπτωση αυτή η επιχειρούμενη από τον δικαιούχο ανατροπή της κατάστασης προκαλεί συνέπειες για τον υπόχρεο. Το ζήτημα, ωστόσο, αν οι συνέπειες που επάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν εις βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματός του. Για την κατάφαση της καταχρηστικότητας δεν είναι απαραίτητο η άσκηση του δικαιώματος να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες συνέπειες για τον υπόχρεο, θέτοντας σε κίνδυνο την οικονομική του υπόσταση, αλλά αρκεί να έχει δυσμενείς απλώς επιπτώσεις στα συμφέροντά του (ΟΛΑΠ 6/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

V. Με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων, ο οποίος τυγχάνει παιδίατρος, εκθέτει ότι είχε συνεργασία με την πρώτη εναγόμενη ανώνυμη εταιρεία, η οποία έχει ως αντικείμενο την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών καθώς αυτή διαχειριζόταν μετοχές που είχε στο χαρτοφυλάκιό του, ενώ ο ήδη θανών

του οποίου μοναδικοί εξ αδιαθέτου κληρονόμοι τυγχάνουν ο δεύτερος (2^{ος}) και η τρίτη (3^η) των εναγομένων, ήταν διευθύνων σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος του υποκαταστήματος που διατηρούσε η ανωτέρω εταιρεία στην Αλεξανδρούπολη. Στη συνέχεια, αναφέρει ότι κατόπιν πρότασης και έντονης πειθούς του , από τον μήνα Μάρτιο του έτους 2012 ξεκίνησε να προβαίνει σε αγορά μετοχών από δύο πλατφόρμες του εξωτερικού, επισημαίνοντας ότι η ως άνω ανώνυμη εταιρεία, η οποία ήταν αναγνωρισμένη στον χώρο της, παρείχε μέσω του ανωτέρω υπηρεσίες διαμεσολάβησης και προώθησης των σχετικών επενδύσεων λόγω της χαμηλότερης φορολογίας των επενδυτών και της μικρότερης επιβάρυνσης σε προμήθειες. Ακολουθώντας, τονίζει ότι στις αρχές του έτους 2017, αφού τον επισκέφτηκε στον ιατρείο του η κυρία και του ανέφερε ότι ο λογαριασμός της στο χρηματιστήριο μηδένισε, αν και οι μετοχές της δεν είχαν χάσει την αξία τους, επικοινωνήσε με τον , καθώς θορυβήθηκε για την επένδυσή του. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι, αφού ενημερώθηκε από τον προλεχθέντα ότι το υπόλοιπο του χαρτοφυλακίου του ανερχόταν στο ποσό των είκοσι εννέα χιλιάδων εκατόν ενός (29.101,00) ευρώ, γεγονός που δεν ίσχυε, και αιτήθηκε όπως πωληθούν οι μετοχές του στις ξένες πλατφόρμες, ο ανωτέρω τον διαβεβαίωσε ότι θα μετέφερε το ως άνω χρηματικό ποσό αρχικά σε μία εκ των δύο ξένων πλατφόρμων και ακολούθως στην πρώτη (1^η) εναγόμενη, ώστε τελικά να μεταφερθούν αυτά από την τελευταία στον λογαριασμό του, διατεινόμενος ότι αυτός ήταν ο ενδεδειγμένος τρόπος διεξαγωγής της σχετικής διαδικασίας. Κατόπιν, αναφέρει ότι αν και υπέγραψε σχετική υπεύθυνη δήλωση, όπως του ζητήθηκε, προκειμένου να μεταφερθούν τα χρήματα στην πρώτη (1^η) εναγόμενη, τα χρήματα δεν έχουν μεταφερθεί ακόμα στον λογαριασμό του. Κατόπιν, ιστορεί ότι ο , προκειμένου να τον καθησυχάσει σχετικά με την καθυστέρηση στην απόδοση του ως άνω χρηματικού ποσού, τον έπεισε ότι προέβη προς όφελός του σε αγορά μετοχών, χωρίς να έχει καταβάλει ο ίδιος κάποιο αντίτιμο, η οποία θα του απέδιδε πολύ περισσότερο από το ως άνω ποσό, ενώ στην πραγματικότητα όχι μόνο είχαν καταστεί από ετών ανενεργείς οι λογαριασμοί του στις ξένες πλατφόρμες, με επακόλουθο να μην μπορεί να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε αγορά, αλλά και του επέδειξε "κατασκευασμένα" έγγραφα, γεγονότα που αντιλήφθηκε εκ των υστέρων. Ότι την 17η.03.2020, αν και δεν του είχε καταβληθεί το ως άνω ποσό, πείστηκε εκ νέου από τον ,

ο οποίος εκμεταλλευόταν επώνυμους και άσχετους με το

χρηματιστήριο πολίτες, να καταβάλει το ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι (14.520,00) ευρώ, προκειμένου να πραγματοποιηθεί επένδυση σε αγορά ελληνικών μετοχών πλην τραπεζών μέσω ξένης πλατφόρμας, καθώς λόγω της υγειονομικής κρίσης η αγορά τους θα γινόταν σε χαμηλές τιμές, αλλά η σχετική αγορά δεν έλαβε χώρα ποτέ. Ότι μετά τον θάνατο του , αφού αιτήθηκε από την πρώτη (1^η) εναγόμενη να ολοκληρωθεί η μεταφορά των χρημάτων του από τις σχετικές επενδύσεις του στις ξένες πλατφόρμες και προσκόμισε τα έγγραφα που του είχε χορηγήσει ο ως άνω θανών, πληροφορήθηκε από την τελευταία ότι οι μετοχές του στις πλατφόρμες του εξωτερικού δεν υπάρχουν καθώς ο λογαριασμός του έχει κλείσει από το έτος 2015, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και από την επικοινωνία του με τις ξένες πλατφόρμες. Ότι ο , ως διευθύνων σύμβουλος της πρώτης (1^{ης}) εναγόμενης, τον εξαπάτησε, καθώς αυτός τον έπεισε ψευδώς ότι αφενός μεν τον Φεβρουάριο του έτους 2017 το υπόλοιπο του χαρτοφυλακίου του ανερχόταν στο ποσό των είκοσι εννέα χιλιάδων εκατόν ενός (29.101,00) ευρώ, αφετέρου δε θα πραγματοποιούσε νέα επένδυση, με επακόλουθο να καταβάλει το ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι (14.520,00) ευρώ. Τέλος, διατείνεται ότι εξαιτίας της ως άνω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του υπέστη τόσο περιουσιακή ζημία όσο και ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματική ικανοποίηση. Με βάση, λοιπόν, το παραπάνω ιστορικό ο ενάγων ζητά: α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να του καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον κυρίως με βάση τις διατάξεις των αδικοπραξιών, άλλως και όλως επικουρικώς με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, το συνολικό ποσό των εξήντα τριών χιλιάδων εξακοσίων είκοσι ενός (63.621,00) ευρώ, ήτοι: i. το ποσό των είκοσι εννέα χιλιάδων εκατόν ενός (29.101,00) ευρώ ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη, με τον νόμιμο τόκο από την 21η.02.2017, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής, και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του, ii. το ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι (14.520,00) ευρώ ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη, με τον νόμιμο τόκο από την 17η.03.2020, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του και iii. το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000,00) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη με αριθμό

... ριστική απόφασή του, δικάζοντας την ως άνω αγωγή αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, δέχτηκε αυτή ως εν μέρει βάσιμη κατ' ουσίαν. Κατά της ανωτέρω απόφασης παραπονούνται οι εκκαλούντες, για τους λόγους που αναφέρονται στις εφέσεις τους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν να γίνει δεκτή η έφεσή τους. Όσον αφορά ειδικότερα στον λόγο έφεσης της υ περί καταχρηστικής άσκησης του δια της αγωγής δικαιώματος πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος. Ειδικότερα, η ως άνω εκκαλούσα προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η άσκηση της υπό κρίση αγωγής είναι καταχρηστική καθώς αφενός μεν αφορά ακληρονόμητες σχέσεις και γεγονότα για τα οποία δεν έχει γνώση, αφετέρου δε ασκείται μετά την πάροδο δεκαπενταετούς συνεργασίας του ενάγοντος με την πρώτη (1η) εναγόμενη, χωρίς ο ενάγων να έχει παραπονεθεί ποτέ μέχρι τον θάνατο του υιού της. Ο ανωτέρω ισχυρισμός, με τον οποίο επιχειρεί να θεμελιώσει ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος καθώς τα επικαλούμενα απ' αυτήν ως άνω περιστατικά δεν συνιστούν, σύμφωνα και με όσα εκτίθενται στην υπό στοιχεία IV.III. νομική σκέψη της παρούσας, την ένσταση του άρθρου 281 ΑΚ.

Περαιτέρω, η ως άνω αγωγή, ορθά κρίθηκε ότι φέρεται αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, λόγω ποσού και λόγω του ότι δεν προέκυψε έγγραφη συμφωνία για τη συγκεκριμένη διαφορά που να αποκλείει εν προκειμένω τη συντρέχουσα δωσιδικία της διαφοράς από αδικοπραξία. Άλλωστε, η συμφωνία παρέκτασης που βρίσκεται στους Γ.Ο.Σ. μιας σύμβασης μεταξύ ασφαλιστή και πελάτη και η οποία ορίζει αποκλειστικά αρμόδια τα δικαστήρια της περιφέρειας που επιλέγει η ασφαλιστική εταιρεία είναι άκυρη ως καταχρηστική (βλ. Απαλαγάκη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, τόμος Ι, άρθρο 43, σελ. 160). Περαιτέρω, ορθά κρίθηκε ότι είναι παραδεκτή η συζήτηση της υπό κρίση αγωγής δεδομένου ότι: (α) λόγω της καταψηφιστικής φύσης της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσauζήσεις υπέρ τρίτων (βλ. το με αριθμό 377751391951 0719 0070 e-παράβολο); και (β) προσκομίζεται από τον ενάγοντα για το παραδεκτό της συζήτησης της αγωγής τόσο το προβλεπόμενο στο άρθρο 3 § 2 εδ. β' του ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019) ενημερωτικό έγγραφο περί της δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς, υπογεγραμμένο από τον ενάγοντα και τον πληρεξούσιο

δικηγόρο του (βλ. σχετικά το με ημερομηνία 05.02.2021 ενημερωτικό έγγραφο περί της δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς), όσο και το προβλεπόμενο στα άρθρα 6 § 1 περ. β' και 7 § 4 του ν. 4640/2019 πρακτικό διεξαγωγής της αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας διαμεσολάβησης (βλ. σχετικά το με ημερομηνία 23.03.2021 πρακτικό περάτωσης αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας). Σημειώνεται ότι η πρώτη (1^η) των εναγομένων με τις προτάσεις διατείνεται ότι είναι απαράδεκτη η συζήτηση της υπό κρίσης αγωγής καθώς στην αρχική υποχρεωτική συνεδρία της 23ης.03.2021, η οποία διενεργήθηκε μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «zoom», αφενός μεν παραστάθηκαν μόνο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, οι οποίοι και υπέγραψαν το σχετικό πρακτικό περάτωσης, αφετέρου δε οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι δεν προσκόμισαν σχετική εξουσιοδότηση. Ωστόσο, δεν τίθεται θέμα απαραδέκτου της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής, δεδομένου ότι: (α) νοείται, σύμφωνα με το άρθρο 7 § 5 εδ. γ' τα μέρη να συμμετέχουν μόνο με τον νομικό παραστάτη τους δυνάμει εξουσιοδότησης, όπως όταν το μέρος, μεταξύ άλλων, είτε βρίσκεται σε προχωρημένη ηλικία, όπως εν προκειμένω ο δεύτερος (2^{ος}) και η τρίτη (3^η) των εναγομένων, οι οποίοι κατά τον ως άνω χρόνο διένυσαν αντίστοιχα το ογδοηκοστό έβδομο (87°) και εβδομηκοστό τέταρτο (74°) έτος της ηλικίας τους, είτε δεν έχει δυνατότητα τηλεδιάσκεψης μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος τηλεδιάσκεψης, όπως συμβαίνει με τον ενάγοντα, (β) επί νομικών προσώπων, όπως στην περίπτωση της πρώτης (1^{ης}) εναγόμενης, ο νομικός εκπρόσωπος δύναται να διορίζει αντιπρόσωπο με εξουσιοδότηση και θεώρηση του γνησίου της υπογραφής, όπως ρητά προβλέπει το άρθρο 7 § 5 εδ. α' του ίδιου νόμου, ενώ ο ανωτέρω υπογράφει και το σχετικό πρακτικό διεξαγωγής της αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας για λογαριασμό του μέρους που αντιπροσωπεύει, με την επισήμανση ότι τα προσκομιζόμενα νομιμοποιητικά έγγραφα δεν είναι απαραίτητο να επισυνάπτονται στο πρακτικό διεξαγωγής της τελευταίας, αλλά δύναται να αναφέρονται τα έγγραφα των οποίων έλαβε γνώση ο διαμεσολαβητής δια επίδειξής τους από τα μέρη (βλ. σχετικά Αν. Πλεύρη, Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις - Ερμηνεία κατ' άρθρο, έκδ. 2021, υπό το άρθρο, 7, αρ. 15, σελ. 218 - 219), χωρίς πάντως να υφίσταται σχετική υποχρέωση, (γ) δεν υπάρχει ρητή νομοθετική επιταγή περί έγγραφης εξουσιοδότησης με θεώρηση του γνησίου της υπογραφής στην περίπτωση παράστασης μόνο του νομικού παραστάτη φυσικού προσώπου, σε αντίθεση με τα

προβλεπόμενα επί των νομικών προσώπων, όπου τίθεται θέμα νομιμοποίησης του τελευταίου, και (δ) νοείται η διεξαγωγή της αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας με χρήση ηλεκτρονικών μέσων, ήτοι μέσω τηλεδιάσκεψης, ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος τηλεδιάσκεψης, ενώ, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση του ως άνω πρακτικού περάτωσης αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας έχουν τεθεί επ' αυτού σφραγίδες και ιδιόχειρες υπογραφές από τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων.

Ωστόσο, η υπό κρίση αγωγή εσφαλμένα κρίθηκε από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι είναι ορισμένη ως προς το κονδύλιο των 29.101 ευρώ, διότι το ύψος της ζημίας που επικαλείται ο ενάγων δεν δύναται να εκτιμηθεί εφόσον δεν αναφέρεται ο αριθμός και το είδος των μετοχών που αγοράστηκαν από κάθε πλατφόρμα, ούτε ποια ήταν η τιμή αγοράς ανά μετοχή, ούτε ποια ήταν η τιμή πώλησης ανά μετοχή καθώς και ο χρόνος αγοράς και πώλησης των μετοχών. Η άνοδος και πτώση των τιμών των μετοχών των εταιρειών εξαρτάται από διάφορους αβέβαιους και αστάθμητους παράγοντες που δεν επιτρέπουν να εξακριβωθεί με πιθανότητα και σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων αν και σε ποιο ποσοστό θα σημειωθεί άνοδος ή πτώση των τιμών των μετοχών σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Κέρδη μπορούν να προκύψουν μόνο από την πώληση των μετοχών σε τιμή μεγαλύτερη από την τιμή κτήσης τους και όχι με την απλή αποτίμησή τους κατά τη σύνταξη του ισολογισμού της εταιρείας. Αντίστοιχα, ζημία προκαλείται μόνο σε περίπτωση πώλησης της μετοχής σε τιμή κατώτερη της τιμής κτήσης της, αφού μόνο τότε τα έξοδα για την κτήση ενός περιουσιακού στοιχείου όπως είναι η μετοχή θα είναι μεγαλύτερα από τα έσοδα κατά την εκποίησή του. Επομένως, ως προς το συγκεκριμένο κονδύλιο πρέπει η υπό κρίση αγωγή να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας καθώς το Δικαστήριο δεν δύναται να κρίνει ποια ήταν η πραγματική αξία του χαρτοφυλακίου του ενάγοντα κατά την στιγμή υποβολής του αιτήματος ρευστοποίησης.

VI) Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών μέσων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 § 3, 335 και 339 ΚΠολΔ) και ειδικότερα από: α) όλα ανεξαίρετως τα έγγραφα, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και έχουν συνταχθεί είτε στην ελληνική γλώσσα ή σε νόμιμη μετάφρασή τους στην ελληνική κατά το άρθρο 454 ΚΠολΔ είτε

στην αγγλική γλώσσα χωρίς νόμιμη μετάφραση στην ελληνική, τα οποία ως μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα εκτιμώνται ελεύθερα, σύμφωνα με το άρθρο 340 § 1 εδ. β' ΚΠολΔ (ΜονΕφΠειρ 47/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρΘεσ 1530/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Μιχ. Μαργαρίτης - Αν. Μαργαρίτη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος Ι, έκδ. 2018, υπό το άρθρο 340, αρ. 5 και 17 - 19, σελ. 612 και 615 αντίστοιχα, και υπό το άρθρο 454, αρ. 3, σελ. 711 - 712), ενώ μερικά απ' αυτά μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς, ωστόσο, κανένα να παραλείπεται για την ουσιαστική εκτίμηση της υπόθεσης, μεταξύ των οποίων τόσο οι με αριθμούς /13.08.2020, /13.08.2020 και /13.08.2020 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης Ευαγγελίας Κοντογιώργου, οι οποίες περιέχουν αντίστοιχα τις καταθέσεις της [redacted], το γένος [redacted] της [redacted], του [redacted] του [redacted] όσο και η με αριθμό /10.12.2020 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αλεξανδρούπολης Αποστόλου Ευφραιμίδη του Φιλίππου, η οποία περιέχει την κατάθεση του [redacted] και της [redacted], και λαμβάνονται υπόψη ως δικαστικά τεκμήρια, δεδομένου ότι οι ένορκες βεβαιώσεις που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο άλλης δίκης δεν συνιστούν ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο, αλλά απλά έγγραφα που συνεκτιμώνται για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, ακόμη και αν δεν έχουν τηρηθεί οι τασσόμενες γι' αυτές διατυπώσεις (ΑΠ 438/2018, ΑΠ 1471/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), πλην της μετ' επίκλησης από την πρώτη (I^η) εναγόμενη με ημερομηνία 04.06.2021 υπεύθυνης δήλωσης του [redacted] του Σάββα και της Αικατερίνης, η οποία συντάχθηκε επί έντυπης υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 § 4 του ν. 1599/1986 και δεν λαμβάνεται υπόψη ούτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, διότι πρόκειται για δήλωση τρίτου, η οποία έγινε, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην παρούσα δίκη, χωρίς να τηρηθούν οι δικονομικές διατάξεις για την εξέταση μαρτύρων ή τη λήψη ένορκων βεβαιώσεων (ΟΛΑΠ 8/1987 ΝοΒ 1988, 75, ΑΠ 297/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 6/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 623/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 887/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1092/2013 ΧρΙΔ 2014, 37, ΑΠ 394/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 172/2003 ΕλλΔνη 2003, 1292, ΑΠ 5/2001 ΧρΙΔ 2001, 419, ΕφΠατρ 3/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), β) τόσο τις προσκομιζόμενες μετ' επίκλησης από τον ενάγοντα με αριθμούς 93/10.03.2021 και 94/10.03.2021 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης Ευαγγελίας Κοντογιώργου, εκάστη των οποίων

περιέχει αντίστοιχα την κατάθεση της και της και της συζύγου το γένος και λήφθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, ύστερα από κλήτευση των εναγομένων προ δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμων ημερών (άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 3 του ν. 4335/2015 - βλ αντίστοιχα την με αριθμό 1.129Δ'/18.02.2018 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Καβάλας Δέσποινας Χατζογλίδου και τις με αριθμούς 2.337Δ'/18.02.2018 και 2.336Δ'/18.02.2018 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ελισάβετ Τσονίδου), όσο και τις προσκομιζόμενες μετ' επίκλησης από την πρώτη (1^η) των εναγομένων με αριθμούς/19.05.2021 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Καβάλας Ελένης, συζύγου Δημητρίου Εμμανουηλίδη, το γένος Ευστρατίου Τσαλική, και/18.05.2021 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Σερρών Σοφίας Αλατά - Πασσιά του Γεωργίου, εκάστη των οποίων περιέχει αντίστοιχα την κατάθεση του η του Δημητρίου και της Ελένης και τοι ι του Κωνσταντίνου και της Αικατερίνης και λήφθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, ύστερα από κλήτευση του ενάγοντος προ δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμων ημερών (άρθρο 422 § 1 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο προστέθηκε με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 3 του ν. 4335/2015 -βλ. τη με αριθμό 4.210 Ε'/23.04.2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ιωάννη Δερμεντζόγλου), γ) τις άμεσες ή έμμεσες ομολογίες των διαδίκων, όπου ειδικά και περιοριστικά αναφέρονται παρακάτω και μόνον ως προς τα γεγονότα στα οποία αναφέρονται, και δ) τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 § 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η πρώτη (1^η) εναγόμενη, ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «..... ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «..... Α.Ε.Ε.Δ.», έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κωδικοποιημένου καταστατικού της, μεταξύ άλλων την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, οι οποίες συνίστανται στη λήψη και διαβίβαση εντολών για λογαριασμό πελατών προς κατάρτιση συναλλαγών επί κινητών αξιών και μεριδίων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, ενώ αυτή έχει

συνάψει σύμβαση συνεργασίας με μέλος του Χρηματιστηρίου Αθηνών, ήτοι την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «[] ΑΝΩΝΥΜΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ», η οποία και διενεργεί χρηματιστηριακές συναλλαγές για λογαριασμό των πελατών της. Η ως άνω ανώνυμη εταιρεία επενδυτικής διαμεσολάβησης έχει ως έδρα της τον Δήμο Καβάλας, ενώ διαθέτει υποκατάστημα στην Αλεξανδρούπολη, επί της Λεωφόρου Δημοκρατίας αρ. 324, γεγονός που ομολογεί η πρώτη (1^η) εναγόμενη. Ο ενάγων, ο οποίος τυγχάνει παιδίατρος, υπέγραψε αρχικά υπό το προϋσχύσαν νομικό καθεστώς (απόφαση ΥΠΕΘΟ 12263/β.500/11.04.1994 Κώδικας Δεοντολογίας Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών - ΦΕΚ Β' 349/24.04.1997) την με ημερομηνία 13.10.2005 σύμβαση παροχής υπηρεσιών με την πρώτη (1^η) εναγόμενη, ενώ ακολούθως τις με ημερομηνίες 08.10.2010 και 28.02.2020 συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με την τελευταία καθώς οι όροι συνεργασίας και οι διαδικασίες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών τροποποιήθηκαν (MiFID I - ν. 2606/2007 και MiFID II - ν. 4514/2018 αντίστοιχα), ενώ ανάλογες συμβάσεις υπέγραψε και με την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «[] ΑΝΩΝΥΜΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ». Σημειώνεται ότι σε όλες τις ανωτέρω συμβάσεις η εναγόμενη εταιρεία εκπροσωπήθηκε νόμιμα για την κατάρτισή τους από τον Διευθύνοντα Σύμβουλό της, [] ή του [] ο οποίος, όπως ομολογείται από την πρώτη (1^η) εναγόμενη, ήταν και πιστοποιημένο στέλεχος από το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς» (βλ. σχετικώς και το με αριθμό πρωτοκόλλου Γ2645 και με ημερομηνία 20.08.2008 πιστοποιητικό του ως άνω νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου). Εξάλλου, δυνάμει του με αριθμό 314 πρακτικού της με ημερομηνία 29.02.2016 συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της πρώτης (1^{ης}) εναγόμενης, το οποίο καταχωρίστηκε στο Γ.Ε.ΜΗ. (βλ. σχετικώς την με αριθμό πρωτοκόλλου 398972 και με ημερομηνία 10.03.2016 ανακοίνωση στο Γ.Ε.ΜΗ.), αφενός μεν καθορίστηκαν τα εκτελεστικά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αφετέρου δε συγκροτήθηκε αυτό σε σώμα και ορίστηκε ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας. Ειδικότερα, ο [] ; του [] η και της [] ορίστηκε τόσο ως διευθύνων σύμβουλος - εκτελεστικό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου όσο και ως νόμιμος εκπρόσωπος της ανώνυμης εταιρείας, δυνάμενος να εκπροσωπεί και να δεσμεύει για οποιαδήποτε συναλλαγή με τρίτους

ποσοστό 1/2 εξ αδιαιρέτου. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αγωγή να απορριφθεί ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς το κονδύλιο των 14.520 ευρώ και ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας ως προς το κονδύλιο των 29.101 ευρώ.

Κατόπιν τούτων, έσφαλε η εκκαλούμενη που δέχτηκε εν μέρει την υπό κρίση αγωγή ως προς το κονδύλιο των 29.101 ευρώ. Γι' αυτό πρέπει η εκκαλούμενη απόφαση να εξαφανιστεί, να γίνει δεκτή η υπό στοιχείο Γ έφεση και αφού κρατηθεί η υπόθεση στο Δικαστήριο αυτό πρέπει να απορριφθεί η αγωγή. Τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούς της υπό στοιχείο Γ' έφεσης πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εφεσίβλητου, λόγω της νίκης της και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, κατ' άρθρο 176 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 183 ΚΠολΔ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Πρέπει δε να επιστραφεί στην εκκαλούσα της υπό στοιχείο Γ' έφεσης το παράβολο που κατετέθη από αυτήν στη Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης για την άσκηση της παραπάνω εφέσεως, λόγω της νίκης αυτής. Όσον αφορά στα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων των υπό στοιχεία Α' και Β' εφέσεων πρέπει να επιβληθούν στους εκκαλούντες αυτών λόγω της ήττας τους για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις εφέσεις με αριθμό κατάθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου: Α) -----, Β) ----- και Γ) -----, κατά της με αριθμό ----- απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης (τακτική διαδικασία), αντιμωλία των διαδίκων.

Α)ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εκκαλούντος τα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

Β)ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εκκαλούς τα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

Γ) ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την αγωγή με αριθμό κατάθεσης ----- (τακτική διαδικασία), ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης, με αντικείμενο αποζημίωση από αδικοπραξία .

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας σε βάρος του εφεσίβλητου και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα του παραβόλου με αριθμό 563878430953 0814 0079 που κατετέθη από αυτήν στη Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης για την άσκηση της παραπάνω εφέσεως.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Κομοτηνή, την 15^η Νοεμβρίου 2024, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

